

УДК 373.13

В. С. УЛЬЯНОВА

МЕТОДИКА ВИМІРЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ АДАПТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ МУЗИЧНОЇ ОСВІТИ ПЕДАГОГІЧНОГО ВНЗ

У статті розглянуто кваліметричні методики вимірювання результативності управління якістю музичної освіти педагогічного ВНЗ. Разом з тим застосування кваліметричного підходу дає змогу більш обґрунтовано підійти до оцінювання ефективності адаптивного управління якістю музичної освіти у вищих педагогічних навчальних закладах.

Ключові слова: адаптивне управління, музична освіта, якість, методика, вищий навчальний заклад.

На сьогодні в науково-педагогічних джерелах недостатньо використовують кваліметричні методики вимірювання результативності управління якістю музичної освіти педагогічного ВНЗ. Разом з тим застосування кваліметричної моделі дає змогу більш обґрунтовано підійти до оцінювання ефективності адаптивного управління якістю музичної освіти у вищих педагогічних навчальних закладах. Кваліметрія – наукова дисципліна, яка вивчає методологію та проблематику комплексних кількісних оцінок якості будь-яких об'єктів – предметів або процесів [5, с. 30]. Вона поділяється на теоретичну й прикладну. Теоретична кваліметрія абстрагується від конкретних об'єктів і вивчає загальні закономірності та математичні моделі, що пов'язані з оцінюванням якості. Предметом теоретичної кваліметрії є підвищення точності й зменшення трудомісткості кількісних оцінок якості та обґрунтування сфер найбільш раціонального використання кожного з кваліметричних методів. Прикладна кваліметрія розробляє методи кількісного оцінювання якості. Основний метод кваліметрії – експертний. На сьогодні розвивається педагогічна кваліметрія. Це – використання методів загальної кваліметрії в педагогічних вимірюваннях для кількісного оцінювання психолого-педагогічних і дидактичних об'єктів. Основним методом педагогічної кваліметрії є метод групових експертних оцінок (метод Дельфи) [5, с. 40]. Педагогічна кваліметрія – міждисциплінарна наука, яка поєднує в собі педагогіку, математику, загальну кваліметрію, соціологію, кібернетику тощо. Частиною педагогічної кваліметрії є педагогічна експертиза. Це сукупність процедур, необхідних для одержання колективної думки у формі експертного судження про педагогічний об'єкт [1; 6; 7].

Аналіз праць українських і зарубіжних учених О. Абдуліної, В. Андрєєва, В. Горба, Г. Єльнікової, Т. Лукіної, С. Набойченко, Є. Хрикова показав, що існує багато поглядів на те, якою повинна бути модель ефективної діяльності з управління якістю освіти у вищих педагогічних навчальних закладах і за якими кваліметричними методами слід її оцінювати. Оцінювання організаційно-управлінської компетентності проводилося

на основі оцінювання ефективності роботи проректорів та деканів, самої організаційної структури ВНЗ.

Теоретичною базою педагогічної експертизи є методи експертних оцінок і такі методи соціологічних досліджень, як анкетування й тестування. З методів експертних оцінок ми вибрали метод рейтингу (метод оціночної класифікації) і метод бальних оцінок. З методів соціологічних досліджень – анкетування. Основною методикою ми обрали групову експертну оцінку. За допомогою цієї методики проводиться формування колективного судження. Основним правилом групової експертної оцінки є створення умов для індивідуального опитування експертів (вони не повинні спілкуватися й обговорювати будь-які питання). Для проведення групової експертної оцінки підбирають кваліфікованих професіоналів-експертів. Заздалегідь складають питання, які пред'являються експертам. Вони проставляють бали (бальну оцінку або ранг) проти кожного питання. Потім здійснюють статистичну обробку результатів опитування. Завершується цикл повторним пред'явленням анкет експертам для остаточного узгодження за результатами обробки. Цикл експертизи повторюють 3–4 рази. Результати багатьох експериментів підтверджують гіпотезу про велику надійність колективної експертної думки порівняно з індивідуальною [1, с. 40].

На сьогодні, як показав аналіз науково-педагогічних джерел та спеціальної літератури, відповідно до *мети статті*, ефективність діагностики управління якістю музичної освіти у вищих педагогічних навчальних закладах можна схарактеризувати суперечностями, що склалися, між: сучасними вимогами до якості музичної освіти в педагогічному ВНЗ і недостатнім рівнем ефективності управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ (відсутність єдиного підходу до управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ, недостатній рівень організаційно-управлінської компетентності керівництва, відсутність методичних розробок тощо); потребою в системному підході щодо оцінювання ефективності управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ і відсутністю системи оцінювання, зокрема показників та критеріїв, які надали змогу кількісно її оцінювати.

Оцінювання діяльності структурних підрозділів (факультетів, кафедр) вищого педагогічного навчального закладу взагалі та його філії зокрема доцільно здійснювати на основі критерійних акредитаційних показників, доповнених внутрішніми, які можна проводити постійно без тимчасових обмежень. Спираючись на аналіз праць, присвячених проблемам діагностики якості освіти, відповідно до мети нашого дослідження, як діагностичний інструментарій вимірювання результативності управління якістю музичної освіти у вищих педагогічних навчальних закладах пропонуємо використовувати кваліметричні анкети-вимірювальники з подальшим порівнянням даних за кваліметричними шкалами; аналіз документації й методи індивідуального та групового сфокусованого інтерв'ю, з метою доповнення й уточнення діагностичних даних; методи математичної обробки результатів.

Надійність і валідність розроблених анкет було з'ясовано за допомогою пілотажного дослідження, до якого долучилися 976 респондентів. Коефіцієнт надійності для всіх анкет має значення від 0,82 до 0,91 (при $p < 0,01$), що говорить про їх високу гомогенність і високу надійність.

При розрахунках валідності отримано такі значення коефіцієнтів:
 $r1 = 0,71$; $r2 = 0,73$ при загальній достовірності $P < 0,001$ (за критерієм χ^2).

Ці результати свідчать про наявність значного зв'язку між групами критеріїв, причому цей зв'язок високо достовірний, оскільки для двох незалежних груп отримані практично однакові результати. Отже, розроблені анкети [3, с. 44] відповідають основним психометричним вимогам побудови й мають достатнє психометричне обґрунтування за критеріями надійності та валідності. Для визначення достовірності отриманих результатів, використовувався χ^2 (хі – квадрат) тест, в основі якого лежить визначення критерію згоди Пірсона. Критерій χ^2 відповідає на питання про те, чи з однаковою частотою зустрічаються різні значення ознак в емпіричному й теоретичному розподілах або в двох і більше емпіричних розподілах. Перевага методу полягає в тому, що він дає змогу зіставляти розподіли ознак, представлених у будь-якій шкалі, починаючи від шкали найменувань. Алгоритм математичної обробки результатів із застосуванням χ^2 ТЕСТ такий: вираховується χ^2 статистика, потім підсумовується різниця між значеннями порівнюваних груп. Виходячи з мір свободи df , визначають вирогідність різниці даних.

Математичну обробку проводять за формулою:

χ^2 ТЕСТ = $p(X > \chi^2)$, де

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(A_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}},$$

де A_{ij} – частота значень 1-ї групи в i -му рядку, в j -му стовпці;

E_{ij} – частота значень 2-ї групи в i -му рядку, в j -му стовпці;

r – число рядків;

c – число стовпців;

df – ступінь свободи, де $df = (r - 1)(c - 1)$ [5, с. 118].

Для з'ясування надійності анкетних даних шляхом вимірювання за допомогою повторного її проведення на тій самій вибірці респондентів через два тижні після першого анкетування розраховують коефіцієнт кореляції Пірсона:

$$r_{12} = \frac{\sum x_{1i}^2 x_{2i} - \frac{\sum x_{1i} \sum x_{2i}}{n}}{\sqrt{(\sum x_{1i}^2 - (\sum x_{1i})^2 / n)(\sum x_{2i}^2 - \sum x_{2i})^2 / n)},$$

де x_{1i} – тестовий бал i -го респондента при першому анкетуванні;

x_{2i} – тестовий бал того самого респондента при повторному анкетуванні;

n – кількість респондентів.

При цьому емпіричне значення коефіцієнта валідності розраховують як лінійну або рангову кореляцію між двома рядами значень: анкетними балами й сумарними балами експертної оцінки. Для цих підрахунків вираховують “достеменну” валідність анкети за формулою:

$$r_{tx} = \frac{r_{cx}}{\sqrt{a_c}},$$

де r_{tx} – “достеменна” валідність тесту;
 r_{cx} – емпірична кореляція з критерієм;
 a_c – надійність критерію [5, с. 123].

Для визначення тісноти (сили) і напрямку кореляційного зв'язку між двома ознаками або двома профілями (ієрархіями) ознак використано метод рангової кореляції Спірмена.

Формула рангової кореляції за Спірменом:

$$R_s = 1 - \frac{6 \pm \sum_{i=1}^n d_i^2}{n^3 - n},$$

де R_s – коефіцієнт рангової кореляції за Спірменом;
 d_i – різниця між рангами показників одних і тих самих випробовуваних у впорядкованих рядках;
 n – число випробовуваних або цифрових даних (рангів) у корельованих рядках [3, с. 34].

Вибір усіх наведених вище методик, які використані нами під час констатувального експерименту, здійснено, виходячи з таких критеріїв: валідність методики і її адаптованість до умов нашого дослідження; простота в реалізації та оцінюванні результатів; можливість використання вибраних методик в практичній діяльності вищого педагогічного навчального закладу.

У ході дослідження виявлено потребу в удосконаленні системи пролонгованого моніторингу забезпечення та результативності управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ. До об'єктів досліджень слід зарахувати діяльність викладачів, завідувачів кафедр, деканів, проректорів, ефективність діяльності яких підвищиться завдяки впровадженню системи пролонгованого моніторингу.

Відповідно до визначених нами критеріїв і показників результативності управління якістю музичної освіти у вищому педагогічному навчальному закладі запропоновано таку систему пролонгованого моніторингу (див. рис.).

Методика проведення дослідження включає в себе такі етапи.

- визначення цілей та планування досліджень (мета й завдання; об'єкт; термін дослідження; координатори; вибір критеріїв методів, методик);
- розробка діагностичного інструментарію (тести, анкети, контрольні завдання; інструктивні матеріали; методи обробки результатів);
- проведення дослідження;
- збір та обробка результатів;
- аналіз та інтерпретація результатів дослідження.

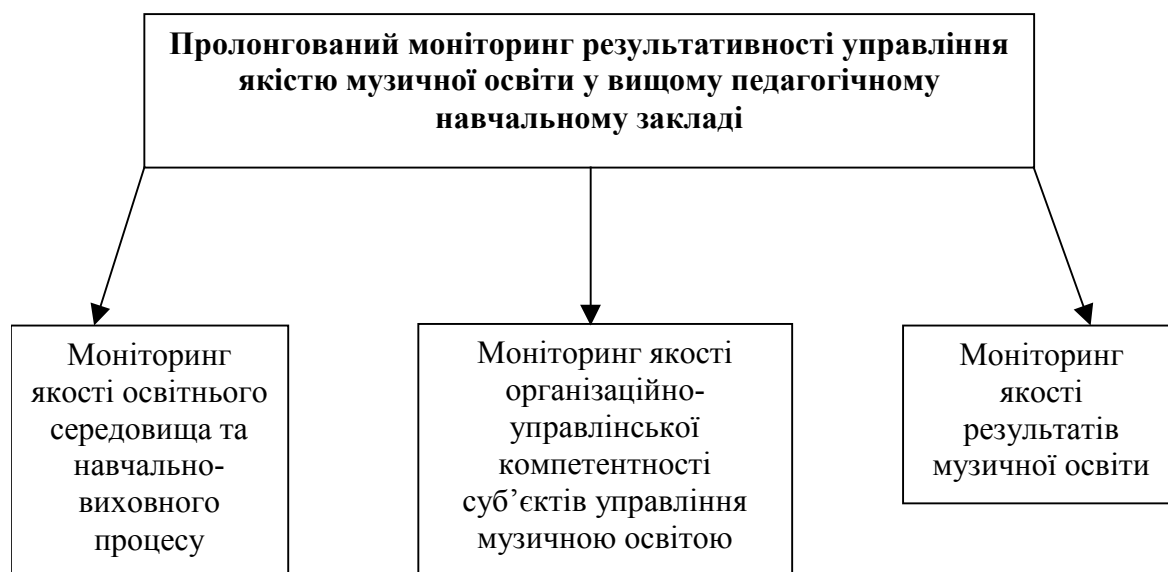

Рис. Система прологованого моніторингу результативності управління якістю музичної освіти у вищому педагогічному навчальному закладі

Розроблена система пролонгованого моніторингу з метою підвищення результативності управління якістю музичної освіти у вищому педагогічному навчальному закладі повинна реалізувати як загальні принципи моніторингу (об'єктивність, створення рівних умов для всіх учасників навчально-виховного процесу; безперервності та тривалості спостережень за станом освіти; перспективності запланованих моніторингових досліджень, рефлексивності, гуманістичної спрямованості моніторингу тощо), так і функції: інформаційну, активізаційну, контрольну, корекційну, системотвірну, прогностичну.

Відповідно до системи пролонгованого моніторингу результативності управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ нами розроблена методика вимірювання результативності адаптивного управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ, яку подано у вигляді кваліметричної моделі. Запропонована кваліметрична модель вимірювання результативності адаптивного управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ є складовою системи адаптивного управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ. Вагомість критеріїв і показників, включених до кваліметричної моделі вимірювання результативності адаптивного управління якістю музичної освіти у педагогічному ВНЗ, визначено на основі принципів кваліметрії для адаптивного управління, розроблених Г. Єльніковою.

Принцип перший. Якість – це сукупність властивостей продукції, що зумовлюють її придатність задовольняти певні потреби. Отже, якість розглядають як складну властивість об'єкта, як сукупність властивостей продукту її діяльності. Ми використовували цей принцип, розкладаючи діяльність на складові першого, другого, третього рівнів тощо.

Принцип другий. Придатність до використання продукції враховують з погляду задоволеності конкретних суспільних та особистих потреб.

У нашому випадку під продукцією діяльності ми розуміємо: для студента – його знання, уміння й здатність їх використовувати в житті; для викладача – моделювання уроків, свою взаємодію зі студентами для засвоєння останніми змісту навчання, методичні розробки, підвищення свого професійного рівня тощо (див. табл.).

Таблиця

**Кваліметрична модель вимірювання результативності
адаптивного управління якістю музичної освіти
у вищому педагогічному навчальному закладі**

№	Критерії	Вагомість критерію	Показники	Вагомість показника
1.	Якість освітнього середовища та навчально-виховного процесу	0,33	Стан матеріально-технічного та навчально-методичного забезпечення. Якість кадрового забезпечення. Стан соціально-психологічного клімату у педагогічному колективі. Професійна компетентність викладачів. Упровадження інноваційних технологій у навчально-виховний процес	0,10 0,10 0,10 0,60 0,10
2.	Якість організаційно-управлінської компетентності суб'єктів управління музичною освітою	0,33	Ефективності методичного менеджменту в системі: адміністрація – викладач – студент. Відповідність структури управління освітньою системою відповідно до завдань сучасної вищої школи, відповідність концепції розвитку ВНЗ реалізації державної політики в галузі вищої освіти. Ефективність діяльності керівництва ВНЗ стосовно управління якістю освіти (рівень аналітичної діяльності, якість планування роботи ВНЗ, ефективність організації роботи ВНЗ і управління навчально-виховним процесом, ефективність внутрішнього контролю, контрольно-аналітична діяльність, ефективність прийняття управлінських рішень, організаційно-управлінські здібності керівника). Ефективність функціонування освітньої системи (задоволеність студентів, викладачів, працівників, станом справ у ВНЗ, рівень працевлаштування випускників за фахом, наявність міжнародних зв'язків тощо)	0,10 0,10 0,60 0,10 0,10
3.	Якість результатів музичної освіти	0,34	Рівень знань дидактики. Рівень знань з теорії виховання Рівень знань загальної й педагогічної психології. Рівень предметних знань за фахом. Сформованість професійно важливих якостей. Сформованість професійно-педагогічних і музичних здібностей. Високий рівень професійної мотивації. Розвиток умінь і навичок музичної й професійної діяльності	0,10 0,10 0,10 0,10 0,10 0,20 0,10 0,20

Ми використовували цей принцип у технології пролонгованого моніторингу, а також у розрахунках ступеня задоволеності виконанням кожного критерію.

Принцип третій. Взаємозв'язок між якістю і складними та простими властивостями, які його визначають, може бути представлений у вигляді ієрархічної структури, на нижчому рівні якої прості властивості.

Принцип четвертий. Окремі властивості (прості та складні) можуть бути вимірними у специфічних для кожної властивості одиницях вимірювання. У результаті такого виміру визначається значення абсолютних показників властивостей P_i ($i = 1, 2, \dots, n$). Ми для усіх властивостей виділили як абсолютний показник ранг (бал). В основі ранжування “закладені” порівняльна та інтервальна шкали.

Принцип п'ятий. Значення абсолютних показників можна знаходити на основі:

- фізичних експериментів (методами метрології: вимірювання геометричних розмірів, ваги, твердості тощо);
- експериментів (методами експериментальної психології – експертне вимірювання);
- побудови аналітичних моделей функціонування об'єкта – методами визначення ефективності, розробленими технічними та економічними науками.

Принцип шостий. Крім абсолютного показника P_i , кожна проста або складна властивість може характеризуватися й відносним показником K_i .

Відносний показник (оцінка) визначають зіставленням абсолютного показника P_i з еталонним (базовим) абсолютним показником P_i^{Et} , що відображає змінюваний у часі рівень суспільної потреби:

$$K_i = f(P_i, P_i^{Et}).$$

Величину P_i^{Et} вибирають з урахуванням потреб і ресурсів суспільства. Оцінка – відносна:

1. “Не задовольняє” – 0,00.
2. “Задовольняє нижче ніж на 50%” – 0,25.
3. “Задовольняє на 50%” – 0,50.
4. “Задовольняє вище ніж на 50%” – 0,75.
5. “Задовольняє на 100%” – 1,00.

Принцип сьомий. Поряд із P_i (абсолютний показник) та K_i (відносний показник) кожна проста або складна властивість характеризується своєю вагомістю (важливістю) серед усіх інших – коефіцієнтом вагомості показника властивості – M_i . У нашому випадку кожний критерій і показник має свою вагу в межах одиниці.

Принцип восьмий. Комплексна кількісна оцінка якості виражає середньозважену арифметичну залежність такого вигляду:

$$K_d = M_1K_1 + M_2K_2 + M_3K_3 + M_4K_4 + M_5K_5.$$

Ми проводили ранжування методом бальної оцінки, який передбачає таку послідовність дій:

1. Кожний учасник за 5-бальною шкалою (якщо п'ять компонентів) і за 10-бальною шкалою (якщо десять компонентів) оцінює вагомість кожного фактора.

2. Підраховуємо середнє арифметичне виставлених балів:

2 чол. виставили	5 балів,	значить, $5 \times 2 = 10$;
4 чол. виставили	4 бали,	значить, $4 \times 4 = 16$;
3 чол. виставили	3 балів,	значить, $3 \times 3 = 9$;
2 чол. виставив	2 бали,	значить, $2 \times 2 = 4$;
1 чол. виставив	1 бал,	значить, $1 \times 1 = 1$;

Усього виставлено 40 балів, а брали участь в експертизі 10 осіб. Отже, середня арифметична величина дорівнює: $40 / 10 = 4$.

3. Підраховуємо вагомість від максимально можливих балів.

Вища оцінка 5 балів, брали участь в оцінюванні 10 експертів, значить, кількість максимально можливих балів становить: $5 \times 10 = 50$.

Вагомість підраховуємо на основі таких міркувань: якщо 50 балів становить 1, то 40 балів становитиме x .

Тоді $x = 40 \times 1 / 50 = 0,8$. Важливо пам'ятати, що кількість балів у оцінці одного експерта не повинна повторюватися.

4. Проводимо перевірку валідності анкети.

Валідність – це спроможність тесту або анкети вимірювати те, що вона повинна вимірювати за задумом організаторів.

Ми перевіряли валідність за коефіцієнтом згоди.

$$B = \frac{(a_1 + a_2 + \dots + a_n)}{100 \times n},$$

де n – число показників в анкеті;

$a_1 \dots a_n$ – % експертів, які вибрали найвищий бал із кожного питання.

Норма-зразок об'єкта з якісно-кількісними характеристиками, що дає змогу в математизованій формі відбити ступінь його (об'єкта) реального розвитку, називається кваліметричним еталоном, або стандартом цього об'єкта (кваліметричною моделлю).

Алгоритм створення кваліметричної моделі такий:

1. На підґрунті загальної структури діяльності визначають характерні показники цієї діяльності, які становлять основу моделі.

2. Декомпозуючи загальні цілі діяльності, встановлюють фактори цієї діяльності (напрями).

3. Декомпозуючи кожний напрям за допомогою визначення часткових цілей конкретної управлінської структури, визначають критерії та показники.

4. Визначення вагомості кожного параметру, критерію, показника здійснюють методом експертної оцінки або ранжуванням (метод Дельфі).

5. Оформлення моделі діяльності (стандарту) у вигляді окремих карток.

На основі викладеного вище була розроблена науково-методична база для відстеження розвитку системи адаптивного управління якістю музи-

чної освіти в педагогічному ВНЗ. Це дало змогу перевірити достовірність запропонованої системи, встановити її межі використання та застосувати в практиці управління.

Висновки. Таким чином, відповідно до визначених нами критеріїв і показників створена система пролонгованого моніторингу результативності адаптивного управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ, яка реалізовується за допомогою розробленого нами діагностичного інструментарію. Спираючись на систему пролонгованого моніторингу результативності адаптивного управління якістю музичної освіти у педагогічному ВНЗ, нами розроблена методика вимірювання результативності адаптивного управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ, яка представлена у вигляді кваліметричної моделі. Запропонована кваліметрична модель є складовою системи адаптивного управління якістю музичної освіти в педагогічному ВНЗ.

Список використаної літератури:

1. Зеер Э. Компетентностный подход к модернизации профессионального образования / Э. Зеер // Высшее образование в России. – 2005. – № 4. – С. 23–30.
2. Симен-Северская О. В. Формирование педагогической компетенции специалиста социальной работы в процессе подготовки в вузе : дис. ... канд. пед. наук / О. В. Симен-Северская. – Ставрополь, 2002. – 192 с.
3. Солопова Н. К. Формирование готовности педагога к профессиональной деятельности в современных условиях [Электронный ресурс] / Н. К. Солопова // XVII Международная конференция-выставка (“ИТО-2007”) 2007 года, г. Москва. – Режим доступа: <http://ito.edu.ru/2005/Moscow/I/3/I-3-5051.html>.
4. Щедровицкий Г. П. Система педагогических исследований (Методологический анализ) / Г. П. Щедровицкий // Педагогика и логика. – Москва : Касталь, 1993. – С. 16–200.
5. Хриков Є. М. Моніторинг задоволеності студентів діяльністю вищого навчального закладу / Є. М. Хриков // Науково-методичний альманах. – Луганськ ; Стаханов : Альма-матер, 2008. – № 3. – С. 41–44.
6. Управління якістю освіти / В. І. Войтенко, А. О. Лавренюк, Л. М. Малинич та ін. ; за заг. ред. А. О. Лавренюва. – Хмельницький : ХОІППО ; Кам’янець-Подільський : Абетка – НОВА, 2003. – 184 с.
7. Сучасні освітні технології у вищій школі : зб. наук. праць. – Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2007. – 259 с.
8. Радзивилова Г. А. Управление качеством образования в педагогическом вузе и его филиале : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08. / Г. А. Радзивилова. – Москва, 2005.

Стаття надійшла до редакції 24.02.2015.

Ульянова В. С. Методика измерения результативности адаптивного управления качества музыкального образования в педагогическом высшем учебном заведении

В статье рассматриваются кваліметрические методики измерения результативности управления качеством музыкального образования педагогического вуза. Вместе с тем применение кваліметрического подхода позволяет более обосновано подойти к оценке эффективности адаптивного управления качеством музыкального образования в педагогических заведениях.

Ключевые слова: методика, адаптивное управление, качество, музыкальное образование, педагогический вуз.

Ulyanova V. Methods of Measuring the Performance of Adaptive Management Quality Music Education Pedagogical Universities

In scientific and pedagogical sources nedoatno vykopytovuyutcy kvalimetrychni methods of measuring effectiveness of the quality management of music education teaching universities. Pazom so zactocuvannya kvalimetrychnoho (from lat. Qualis – metody kilicnoyi otsinky yakosti pedahohichnoho pposecu pidxodu dozvolayeye more obhpuntovano pidiyty till the otsinyuvannya efektyvnocti adaptive uppavlinnya yakictyu music ocvity in vyschyx pedahohichnyx navchalnyx zakladax. Qualimetry – a scientific discipline that studies the complex issues of methodology and quantitative assessments of the quality of any objects – objects or processes. It is divided into theoretical and applied. Theoretical Qualimetry abstracted from concrete objects and examines the general laws and mathematical models related to the assessment of quality. The subject of theoretical quality control is to improve the accuracy and reduce the complexity of quantitative assessments of quality and study areas most efficient use of each of qualimetric methods. Applied Qualimetry develops methods for quantitative assessment of quality. Such estimates are known from antiquity. By definition, S. Ryabov, Qualimetry – a scientific discipline which studies the complex issues of methodology and estimates as of any object, objects, events or processes. Their main task – a comprehensive assessment of quality through a set of indicators using appropriate mathematical model. The basic method of quality control – expert. Currently developing pedagogical Qualimetry. This – the methods of quality control in general pedagogical measurements to quantify the psychological, pedagogical and didactic objects. The main method is a method of teaching quality control group of expert assessments (Delphi). Education Qualimetry – an interdisciplinary science that combines pedagogy, mathematics, total quality control, sociology, cybernetics and so on. Part of teaching is teacher quality control expertise. This set of procedures required to obtain collective opinion in the form of expert opinions about teaching facility. The theoretical basis of pedagogical expertise are methods of expert assessments and opinion research methods such as questionnaires and tests. Among the methods of peer reviews we chose rating method (method of valuation classification) method and scores. Among the methods of sociological research – a survey. The main method we have chosen a group expertise. Using this technique being formed collective judgment.

Key words: theory, adaptive control, the quality of music education, Pedagogical University.